

se, una nit, a un seient del bell mig del teatre. Armanda, probablement avisada, s'adonà de la presència de la seva enemiga, "l'hi envia dos guàrdies per fer-la sortir i es donà el gust d'anar-li a dir ella mateixa que ja que l'havia tret de la seva casa, ella podia en justa correspondència fer-la sortir d'un lloc on era la mestressa. La dona del metge, més avara que vergonyosa, s'estimà més anar-se'n que pagar la localitat. Un tracte tan ofensiu dona lloc a les rencors; els marits intervingueren massa vivament, de manera que Molière, que era molt fàcil a entrar en ira així que el tocaven, irritat contra el metge i per venjar-se'n, escriví en cinc dies la comèdia "L'Amor metge", de la qual féu una representació pel Rei el 15 de setembre de 1665 i representà a París el 22 del mateix mes" (Grimares!).

Així fou com el Dr. D'Aquin fou portat a l'escena i ridiculitzat en "L'Amor metge", sota el nom de Dr. Tomés, "motejat, diu M. Emaré, amb un nom que recordava l'ús immoderat de la sagnada a la que tenia tanta afició". Hom no s'errà, sembla, quan a la identitat del personatge que l'autor volia retratar; el fi que Molière es proposava fou llargament assolit. L'èxit de l'obra, considerable, demostrà que el públic, per altra banda, amava de veure fer broma a l'esquena dels metges; així es revelava a Molière una mena de

gran riquesa que no tingué més que explotar. No deixà pas de fer-ho, i fins el seu darrer sospir pogué recórrer a aquest inesgotable tema.

No està bé, tal vegada, de donar la culpa al ressentiment d'un malalt que la medicina no havia pogut guarir; hom pot creure que el desig de venjar-se del seu propietari fou la causa primera de l'adopció d'aquest tema còmic. Com que el públic rebé amb gros èxit aquestes escenes, Molière repetí sovint aquest assumpte; la medicina del segle XVII, tan pretenciosa com poc científica, li forní un material molt abundant.

Què faria Molière si visqués avui? No trobaria potser al seu voltant altres Tomés Défonandrès, Purgon? No portarien pas la vesta ni el berret punxagut, no prescriurien pas l'oli de cadells o l'extracte de mòmia i no manejarien pas tan sovint la xeringa per a donar lavatives? Es de pensar, tanmateix, que fàcilment trobaria amb què fregar-se les mans de gust treient temes del nostre llenguatge (no escric pas gerja) i en alguns dels nostres costums terapèutics. Tindria un públic tan ben disposat com el del 1665, a mofar-se de la nostra professió. Si en dubtes, lector, ves a veure l'èxit obtingut per la comèdia de Jules Romains "Le Dr. Knock".

M. D.

(Lyon Médical).

Subscriuiu-vos al Casal del Metge

OBLIGACIONS HIPOTECARIES, AMB LA GARANTIA DEL PROPI IMMOBLE, DE 400 PESSETES EFECTIVES, AMORTITZADES AL PREU DE 500 PESSETES

INTERES DEL 4 % NOMINAL (5 % EFECTIU) LLIURE DELS TRIBUTS ACTUALMENT ESTABLERTS AMORTITZACIÓ EN 50 ANYS I EN PREFERENCIA ALS HEREUS DELS COMPANYYS DESAPEREGUTS LA SUBSCRIPCIÓ MÍNIMA ÉS DE 400 PESSETES. LES SUBSCRIPCIONS SUPERIORS HAN D'ÉSSER MÚLTIPLES DE 400

LA SUBSCRIPCIÓ ES POT FER EFECTIVA EN UN SOL TERMINI DE LA TOTALITAT O EN 3 TERMINIS: DEL 50 % EN FER LA SUBSCRIPCIÓ, 25 % ALS SIS MESOS I EL 25 % RESTANT DESPRÉS L'ADQUISICIÓ DEL SOLAR ÉS UNA COSA IMMEDIATA I EN CONSEQUENCIA ÉS CONVENIENT QUE ES VAGI FENT EFECTIVA LA SUBSCRIPCIÓ, DE MANERA QUE EL PRIMER TERMINI S'HAGI COBRAT COM A MAXIM FINS EL DIA 15 DEL VINENT GENER

El Casal ha d'ésser de tots. Subscriuiu quan menys una obligació